

Hvor er du henne, latin lover?

Sydeuropæiske kvinder er ved at overtage mændenes tidligere enerådende domæne på kønsmarkedet

Af Alba Granizo

For blot nogle år siden var fortryllesen ved den sydeuropæiske latin lover indiskutabel. Hvor, hvornår og hvordan var underordnet. Kvinderne faldt pladask for hans fædder, uanset om de var brunetter, blondiner eller rødhårede.

Latin lover'en var mobil og rejste gerne langt i sin søgen efter nye eventyr. Skandinavien var i årevis et fast holdpunkt for disse mærkhårede supereskikere, som i deres åbenlyse jagt på elskov slap afsted med at forføre selv de mest utilgængelige kvinder.

Dengang var den kvindelige latin lover et ukendt begreb. Men sådan er det ikke mere. Denne påstand støtter jeg på mine egne ganske videnskabelige iagttagelser. Som italiensk kvinde bosat i Danmark får jeg det med en frisen fortalt af mine veninder over den obligatoriske cappuccino, og når jeg lejlighedsvis arbejder som turistguide i København, ser jeg de tiltagende mængder af italienske kvinder på taseture med blussende kinder og hold i nakken af at spejle omkring efter mulighederne.

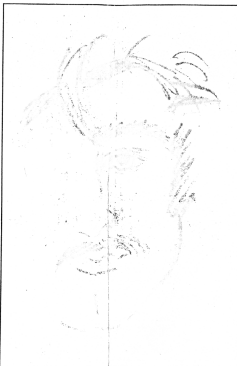
Tiltrækkende nordiske mænd
Hvad er det, der er sket, siden disse

kvinder med deres katolske baggrund og traditionsbundne identitet nu går i deres mandlige fællers fodspor? Hvorfor har de ikke nok i deres hjemlige latin lovers, og hvad er det, der tiltrækker dem hos de nordiske mænd?

Med den seksuelle revolution i 60'erne og op gennem 70'erne opnåede de skandinaviske kvinder frihed og uafhængighed i forhold til mændene. Denne udvikling er først kommet senere i middelhavslønde. I Italien stod kvinden længe i et totalt afhængighedsforhold til manden, og ofte giftede man sig mindre af kærlighed, end fordi den første også skulle være den eneste. Og frem for at vælge selv, var det gerne kvinden, der blev valgt.

Men inden for de sidste 20 år er der sket en enorm udvikling. Den sydeuropæiske kvinde er begyndt at hævde sig, og hendes smag har ændret sig. På sin rejse mod uafhængighed har hun opdaget, at der findes andre mandetyper. Mænd, der som en selvfølge hjælper med at købe ind, er med til det huslige uden større protester og deltager i alle de ting, som af os sydeuropæiske kvinder - og mændene med - blev betragtet som rent kvindedomane.

Men hvad så med det seksuelle? Den nordiske mand bliver ofte beskyldt for at være kold. Men betyder



Den sydeuropæiske kvinde føler sig tiltrukket af den nordiske mand, fordi hun i bund og grund er led og ked af sit hjemlands macho-prototype.

det, at han har mindre lyst til sex? Overhovedet ikke! Og faktisk tror jeg også, at de nordiske mænd er i stand til at tilfredsstille en kvinde fuldt så godt som de sydeuropæiske - eller bedre.

De nordiske mænd går nemlig i langt højere grad op i om kvinden også får noget ud af det. Ikke som de latinske mænd, der som regel går mest op i at føre deres nyeste erobring ind i kalenderen, så de kan bevise deres virilitet over for vennerne. Mænd, der excellerer i mange, kortvarige kvindbekendtskaber, er som regel seksuelt overfladiske og formår sjældent at tilfredsstille en kvinde.

Trofaste nordiske mænd

Ydermere er den nordiske mand mere tro mod sin partner. Det er måske ikke alle, der vil give mig ret i den iagttagelse. Men det er nu min personlige opfattelse, og jeg tror, det har noget at gøre med, at det generelt er svært at skabe sociale kontakter i Skandinavien. Når det er svært at knytte nye venskaber, er muligheden for at møde en anden kvinde også mindre.

Måske skyldes den nordiske mands ny for kærlighed det kolde klima, der får folk til at holde sig mest derhjemme med en enkelt afstikker

I byen fredag eller lørdag. I sydens varme klima går man derimod ofte ud, og man får nye venner til højre og venstre. Men oftest er venskaberne mere karakteriseret ved kvantitet end ved kvalitet. At kende mange mennesker indebærer ikke nødvendigvis, at man selv er et varmt menneske. Det kan lige så vel være et tegn på overfladiskhed.

Jeg tror, at den sydeuropæiske kvinde føler sig tiltrukket af den nordiske mand, fordi hun er led og ked af sit hjemlands macho-prototype som en person frem for at blive vurderet på linie med en værdigenstand. Omvendt tror jeg så, at det, en dansk mand tænker på, når han møder en italiensk kvinde, er det uskikende feminin. En markering af det kvindelige, som mange nordeuropæiske kvinder har givet køb på i deres iver efter ligestilling.

Betingelse for den perfekte symbiose - eller for i det mindste at mødes på halvvejs - turde således være til stede. Men husk du danske mand, at kvindelige latin lovers er til mere end sex!